

J Á R A D O S T M Á M
K.P.

S M S 1 3 7
Karel Polonský
pro.m.sb. upravil J.Weil

1. zpí - vá
2. sklá - ní
3. do - ba

o lásce své
du-še má
kdy také já

mf 1. Duše moje chválu stále zpí - vá o vel - ké lásce
mf 2. I když má nad hlavou se sklá - ní, duše má zpívá
3. A až jednou přiblíží se do - ba, kdy i já půjdu

1. o lásce své zpí - vá
2. ti zpívá dál chrá - ní
3. já půjdu tam krá - sy

1. tvé, du-še moje chválu stále zpí - vá, o ve-
2. dál, dobře ví, že Pán můj ji o - chrá - ní, proto
3. tam do ne-beských krajů věčné krá - sy, tam kde

1. ve-li-ké lásce své. Já ra-dost mám, že zpí-vat smím, že jsi
2. zvu - cí mu chválou dál. Tam pak za-zpí-vám píseň vroucích chval, o té
3. sí - dlí můj věčný Pán.

1. li-ké té lásce své. *mf*
2. zvučí mu chválou dál.
3. sídlí můj věčný Pán.

1.-2. Jezu můj a já že jsem tvým, já radost mám, že zpívat smím: díky
3. ve-li-ké lásce, jižs mi dal, tam pak za-zpí-vám píseň vroucích chval: o ve-

1.-2. Pane, žes vůdcem mým.
3. li-ké té lás-ce své.